

Article opinió - Joan Lluís Torres - “Mirar la festa”

.. .. (reproducció de l'article publicat al diari Ultima Hora Menorca el juny de 2009)

Hem conviden a mirar la festa de Sant Joan des d'aquests dies previs en que els qui ens l'estimem ja la sentim. I se m'acudeixen **tres mirades** viscudes gairebé inconscientment al llarg del temps i que s'enllacen com una trunyella tan llarga com la vida mateixa.

La mirada del fillet, em transporta als anys d'infantesa on cada dia 25, els petits celebràvem Sant Joanet amb cosins i cosines, concos, ties i avis, entre ells set Joans i una Joana, al xalet de Cala'n Blanes de la família Marquès. Enmig de bereneta i comentaris dels majors de com havia anat la festa, fillets i filletes muntàvem comitiva, fèiem replecs i caragols amb cavalls de cartró o de garrot o canya o caramuixa que tot val, sonàvem tambor i fabiol, corríem s'ensortilla i ses carotes. Avui encara cor, però ara ho faig amb els meus fills, en el replec fresc del dia 24 de bon matí.

La mirada dels espais, em du a relacionar cada moment de la festa amb cases i persones, convidats a admirar-la des de miradors privilegiats. El matí des be al pati de ca'l Bisbe amb mon pare i ma mare i tots els germans enfilats al coll de la cisterna. Al caragol des Born al palau de ca's Comte de Torre-Saura amb pagesos, menestrals i senyors junts però no mesclats. Ses voltes als Gelats Torres, amb els avis paterns. Santa Clara a la casa dels avis materns, enguany casa del caixer casat. El pla a l'hort de n'Arnau, el conco en Jaume i sa tia Rita.

Portes, finestres i balcons per a fer entra, per demanar capadetes, per observar amb perspectiva la bellesa de la festa.

La mirada de les idees, va començar aquell any d'infantesa que amb 40 de febre sentia passar la comitiva i delirant imaginava caragols infinits, festes impossibles. Des de l'origen festiu del solstici d'estiu la festa ha anat canviant, però avui encara tenim la igualtat dona-home condicionada per la tradició, la posició de senyors i servents i els orígens de persones de pobles distints sense conciliar. Avui encara somii.

Joan Lluís Torres Faner

Ex-conseller de Cultura, Patrimoni, Educació i Joventut del Consell Insular de Menorca